

Sygn. akt IV KKN 422/96

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 10 maja 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - Marek Sokołowski (spraw.)

Sędziowie: SN: - Józef Musioł
- Feliks Tarnowski

Protokolant: Wanda Ciszewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Bogumiły Drozdowskiej

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2001 r.

sprawy **A. V. A.**

oskarżonego z art. 48 § 1¹ uks

z powodu kasacji, wniesionej przez Urząd Celny w K.

od postanowienia Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 28 czerwca 1996 r., sygn. IV Kz [...]

utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w K.

z dnia 14 czerwca 1996 r., sygn. II K [...]

- 1. uchyla zaskarżone postanowienie oraz utrzymane nim w mocy postanowienie Sądu Rejonowego i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.**
- 2. zarządza zwrot kwoty 300 (trzysta) złotych wpłaconej tytułem opłaty od kasacji na rzecz Urzędu Celnego w K.**

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Rejonowy w K. postanowieniem z dnia 14 czerwca 1996 r. sygn. akt II K [...] umorzył na podstawie art. 11 pkt 2 d.kpk w zw. z art. 26 § 1 d.kk i art. 299 § 1 d.kpk postępowanie karne przeciwko A. V. A. oskarżonemu o przestępstwo określone w art. 48 § 1¹ ustawy karnej skarbowej.

Sąd Wojewódzki w K. – po rozpoznaniu zażalenia prokuratora – postanowieniem z dnia 28 czerwca 1996 r. sygn. akt IV Kz [...] utrzymał w mocy postanowienie Sądu Rejonowego.

To postanowienie Sądu Wojewódzkiego zaskarżył kasacją Urząd Celny w K. zarzucając obrazę przepisów art. 256 § 1 i 3 uks i wniósł o jego uchylenie oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Rozstrzygając sprawę Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna bowiem oba postanowienia zostały wydane z rażącym naruszeniem przepisów ustawy karnej skarbowej obowiązującej w chwili orzekania.

Stosownie do art. 174 § 2 pkt 1 i § 3 w sprawach o przestępstwa skarbowe określone w art. 48 uks urząd celny był finansowym organem dochodzenia. Finansowy organ dochodzenia mógł być oskarżycielem publicznym występującym obok prokuratora (art. 256 § 1 uks). Jeżeli przepisy kodeksu postępowania karnego przewidywały obowiązek zawiadamiania oskarżyciela publicznego o terminach czynności lub doręczania mu odpisów orzeczeń, obowiązek ten w sprawach karnych skarbowych obejmował również zawiadamianie finansowego organu dochodzenia i doręczaniu mu orzeczeń (art. 256 § 3 uks).

Tak więc w tej sprawie Urząd Celny w K. winien być zawiadamiany o terminach posiedzeń tak jak prokurator i należało mu doręczać orzeczenia tak jak prokuratorowi, a to stosownie do art. 88 i art. 91 § 2 kpk z 1969 r..

Z akt sprawy jednoznacznie wynika, że Urząd Celny w K. nie został powiadomiony o terminach posiedzeń, na których zapadły wyżej wymienione postanowienia i nie zostało mu doręczone postanowienie Sądu Rejonowego. Takie naruszenie przepisów postępowania musi być oceniane jako rażące. Uniemożliwienie stronie uczestniczenia w czynnościach procesowych prowadzących do wydania orzeczenia należy traktować jako mogące mieć wpływ na treść orzeczenia.

Z powyższych względów należało uchylić oba wydane w tej sprawie postanowienia. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy rzeczą Sądu Rejonowego będzie umożliwienie udziału w czynnościach wszystkim uprawnionym stronom i rozpoznanie sprawy z uwzględnieniem zmiany stanu prawnego w następstwie wejścia w życie kodeksu karnego skarbowego.

Przewodniczący SSN: (Marek Sokołowski)

Sędziowie SN: (Józef Musioł)

(Feliks Tarnowski)

aw
f/jw